

Први пут у српској историји, надвила се опасност да српска рука потпише предају Косова и Метохије у туђе руке.

У овом одсудном часу, ми долепотписани обраћамо се јавности и српским властима следећим захтевима:

– неодговорном политиком, одобравањем Еулекса, измештањем дијалога о Косову и Метохији под окриље Европске уније, отпочињањем „техничког дијалога” и закључивањем и спровођењем неуставног Бриселског споразума, процес сецесије Косова и Метохије је добио забрињавајући замах. Тај процес се може и мора зауставити.

– захтеви САД и најмоћнијих земаља ЕУ да Србија и Косово потпишу „правно обавезујући споразум“ и да се Србија сагласи да „Косово“ буде примљено у међународне организације, укључујући Уједињене нације, као и свака подела Косова и Метохије - неприхватљиви су и морају бити одбијени, једном за свагда.

– Садашње међународне околности су такве да до праведног решења није могуће доћи. Замрзнути конфликт (попут конфликта на Кипру и другде) је једина разумна одлука.

Будући нараштаји неће бити најсрећнији ако им у наслеђе ово питање оставимо нерешено, али ће бити најнесрећнији ако и себе и њих заувек осрамотимо, одричући се се Косова и Метохије, своје части и свог Јерусалима. То никад није учинио ни један народ. Пристајући на такав преседан Србија би смртно ранила себе и ударила срамни жиг на лице Срба, свих и свуда.

– Разговоре са представницима Албанаца са Косова и Метохије ваља наставити, неорочено и неусловљено, под окриљем Савета безбедности УН, до коначног решења у складу са Уставом Републике Србије, Резолуцијом СБ УН 1244 и међународним правом.

Питање Косова и Метохије се не може решити без пристанка Србије нити је ико може понизити, ако не понизи себе сама. Заклетва дата на Јеванђељу приликом преузимања дужности, обавезује да се државни и национални интереси штите без обзира на опасности и уцене. Без Косова и Метохије или било којег дела своје територије, Србија не би била само осакаћена, већ и трајно поражена, као земља која је своју скупу судбину продала и поништила свој идентитет. Зна се да оно што се силом узме, може да се врати, али да оно што се поклони остаје изгубљено. Саглашавањем са отимањем и добровољним одрицањем од себе и своје основне земље, са највећим бројем својих Црквено-народних средњовековних Светих Споменика – Владарских, Патријарашких и Свенародних Задужбина – као и од дела сопственог народа, отпочело би незаустављиво пропадање и нестајање Србије, до коначног исписивања из историје.

www.neodustajemo.rs)